

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203852
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614203852.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej JUDr. Jany Urbanovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, N. Y., zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov, matky: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, N. Y., právne zastúpenej JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom J. XXX, N. Y. a otca: H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, A., zastúpeného JUDr. Pavlom Dlhopolčekom, advokátom so sídlom R. C. XX, A., v konaní o nahradenie súhlasu otca k podaniu žiadosti o zmenu priezviska a so zmenou priezviska, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7P/26/2014-24 zo dňa 12. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7P/26/2014-24 zo dňa 12. júna 2014 p
o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš nahradil súhlas otca H. Z., nar. XX.XX.XXXX s podaním žiadosti o zmenu priezviska a so zmenou priezviska maloletej N. L., nar. XX.XX.XXXX, z doterajšieho priezviska L. na priezvisko J.. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že maloletá žije od narodenia s matkou a nachádza sa v jej osobnej starostlivosti, žije v stabilnom a usporiadanom rodinnom prostredí, ktoré tiež tvoria manžel matky a ich spoločný syn. Všetci členovia rodiny okrem maloletej majú rovnaké priezvisko, t.j. J. a J.. V dôsledku uzavretia sobáša matkou maloletá nemá priezvisko žiadneho z rodičov. Otec dieťaťa mal možnosť pri narodení maloletej prejavíť záujem, aby maloletá mala priezvisko po ňom. Navyše otec dieťaťa nijako nespochybnil tvrdenia matky a nepreukázal v konaní akýkoľvek kontakt s dieťaťom i citový vzťah k nemu, komunikáciu s ním. Vychádzajúc z uvedeného a pri aplikácii ust. § 35 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a § 11 ods. 3 písm. a/ zákona č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov prvostupňový súd nahradil súhlas otca s podaním žiadosti o zmenu priezviska dieťaťa a so zmenou priezviska z doterajšieho priezviska maloletej L. na priezvisko J.. Pri svojom rozhodovaní okresný súd vychádzal z toho, že na zmenu priezviska dieťaťa sa vyžaduje konsenzus rodičov. Nesúhlas druhého rodiča však môže súd nahradiť v konaní. V danom prípade tak prvostupňový súd učinil, keď mal za preukázané, že pre nahradenie súhlasu existujú dôležité dôvody. Takýmto dôležitým dôvodom bol záujem na zabezpečení zdravého psychického vývoja dieťaťa, ktoré sa nachádza vo veku, kedy obzvlášť citlivo vníma svoje postavenie a začlenenie v rodine. Súdna prax ustálila, že za podstatné záležitosti súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností sa považuje aj zmena priezviska maloletého.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, keďže konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal otec dieťaťa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a návrh matky zamietol.

Uviedol, že dôvody, na základe ktorých matka dieťaťa žiada súhlas so zmenou priezviska dieťaťa, sú nepravdivé, účelové a hrubo zavádzajúce. O maloletú dcéru javí záujem, avšak v dôsledku správania jej matky sú mu rodičovské práva upierané. Odvolateľ pracuje v Nemecku na 2-týždňových turnusoch a vždy, keď príde domov, kontaktuje matku dieťaťa a dožaduje sa stretnutia s dcérou, žiaľ neúspešne.

Matka dieťaťa v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

Tiež poukázala na to, že otec si od apríla roku 2014 neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť, v dôsledku ktorého bola nútená iniciovať exekučné konanie, ako aj trestné oznámenie za trestný čin zanedbania povinnej výživy. Tvrdenia o bránení styku s dieťaťom označila za nepravdivé. Navyše zdôraznila, že má o dcéru strach, keďže otcovo správanie je agresívne a neprimerané.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - otec dieťaťa, ako aj v písomnom vyjadrení matka dieťaťa konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že otec dieťaťa neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o mal.

deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.